

E T P H M I A Y

16

IN HONOREM

PII, PRÆSTANTIS, AC
DOCTI IUVENIS, DOMINI ER-
NESTI HOMILII SALVEL-
DIENSIS,

CVM REVERENDISS.
ET EXCELLENTISS. VIRO D. BAL-
THASARE SARTORIO, SACRAE THEO-
logiæ Doctore, Rectore Magnifico : & clariss. viro D. CA-
SPARO ARNVRØM. Decano spectabili : in illustri
ad Salam Academia liberalium artium & linguarum
Magister declararetur,

ab amicis.

Elaborata & conscripta 15. Calend.

Febr. Anno Epochæ Christianæ. 1586.

15

86.

J E N Æ,

Excudebat Tobias Steinman.

659

C. 659

Optans Adriacum, ponti mare, flumen & Istri:
Celsaq; Bistonia cernere faxa niue.
Hæc oculis loca me vidisse iuuabit, ad vrbis
Martia Romanæ prælia, falsus ait.
Nam scandens Aemum, nebula contacta videbat:
Omnia, nec uidit quam pede, calcat humum.
Sic Spes decepit suscepti vana laboris,
Imperij tenuit qui pia sceptrâ, Ducem.
Plebis ab infanis pendens erroribus ægræ
Lubrica fortunæ munera iure petit.
Verùm quos vexit virtus super æthera, rebus
Altius humanis exeruere caput.
Et faciunt contra decus haud virtutis amandum
Hisq; bonis prior est discere cura viris.
Quæ Latia te cuncta ferunt fecisse kalendæ
Auxilio superi regis H O M I L I, sacro.
Hinc auersatus timida non mente labores,
Ornatus, donum dulce, Magister habes.
Ergò tibi grator: tu gaude dignus honore,
Et cole morigera cum pietate D E V M.

Johannes Puchner F.

ALIUD.

Nomen Pieridum fuisse quondam
Divinum patet omnibus; nec inter
Mortales potuit patrum hinc ab ævo
Quod præstantius esset, inveniri.
Harum primus Adam fuit peritus
Doctor, qui sobolem sagax figuras

Et sacras docuit notas ad aulas
Intravit quibus impiger supernas.
Hic mystes meruit Sophusq; dici
Divinus: radios enim beatæ
Lucis de ætherea recepit arce.

Hos hausit latices senex Abraham
Cæli sidera dum docens corusci
Monstrat, quando orientur, & subvndas
Hæc rursum maris occident vadosi.
Et quædam loca torpeant acuto
Cur constricta rigore; deinde quædam
Cur sint perpetuis perusta flammis.
Noctis quid geminet vagæ tenebras
Brumæ tempore: candidamq; lucem
Aestivis quid adaugeat sub horis.
Hæc doctrina patrum fuit per orbis
Divulgata locos patentis omnes
Cum Verboq; simul D E I verendo
Antiquo data posteris ab ævo.

Ebræa hanc Pharijs dedit propago,
Hinc sparsit sua lumina ad propinquas
Terras; & penetrans sacras ad oras
Phœnicum volat Atticos per agros.
Hinc cessit Latium, migrans ad omnes
Partes Ausoniæ; nec his morari
Terris tunc voluit, sed hinc ad vrbes
Germanas properans, inhæret istis
Terræ lim itibus, plagas revertens
Donec per Boreæ meet nivofas.

At semper rutilo putantur illi
De cælo geniti, tulere primi
Qui verbi sacra semina ad nepotes:

Sic primis memorantur hinc ab annis
Protoplastus Adam, Sacerq; Abramus
Diuinusq; Ioseph, & altus Atlas.
Sic Carmenta Dea est: Deusq; habetur
Euander, Sophiam dedit priorem
Qui doctam Latio, bonas & artes.

Ac quamuis alij feroce mores
Hoc seculo inualeant; proculq; Musæ
Ascræ licet exulent, nec horum
Cultores vigilis laboris vllos
Fructus percipiant: tamen perennes
Artes ingenuas manent honores
Doctrinæq; sui gradus supersunt.
Inuidiæ sine liuida solemus
Virtuti inuidiæ nota fauere.
Hæc rerum vario licet tenore
Sit vexata: tamen manet sepulchri
Expers; hanc nec edax premit vetustas.

Viuendo bene qui sibi parauit
Virtutis decus inclytæ, superstes
Atros post cineres erit, nec vnquam
Eius laus Stygias cadet sub vmbra.
Viuit doctus adhuc Maro, Poëta
Viuit, cui genitalis ora Sulmo,
Viuit Tullius optimus Latinæ
Linguæ Tullius artifex & auctor.
Virtus sola potest perire nunquam.

Quare te iuuenem refers ab arte
Qui nomen celebre & decus perenne
Felicem quater esse quis negabit?
Pulchri namque tibi gradus coronam
Confert ipse fauens Apollo, summa

Ornandi data cui viros honore
Laudis perpetuo graues potestas.
Stellas & reliquas velut coruscans
Lustrat Leucothoë nitore puro
Quando fert roseis diem quadrigis:
Sic ERNESTE tuum micat sodales
Nomen per reliquos honore magno.
Quot flores Sicula virent in Hybla
Intactæ quot habet ferax Mineræ
Arbor grana: tot eminent sub alma
Dotes mente tua: quot astra cœlo
Lucent cæruleo, tibi tot artes.

Ergo ERNESTE tibi libens honores
Grator, quos pietas & ardor ingens
Virtutis meruit tibi decoræ.
Hoc nostri siquidem fides amoris
Et victus ratio reposcit vna.
Verùm doctifonis opem Camœnis
Non te poeniteat tulisse: ternam
Te gestare dabunt breui coronam
Cum Phœbo. Charites nouemq; Musæ.
Quæ si præcipiti rudiq; vulgo
Sordefcant: Domino tamen placebunt
CHRISTO; Gloria cui placere summa est.

Quod restat, tenues libente versus
Vultu ERNESTE legas, lepore nullo
Sunt tincti, fateor, magisq; culto
Dignus carmine eras: sed ipsa vires
Cum facunda neget Thalia, rectæ
Menti perge modò fauere: satq; est.

Joannes Volckmar L.

ALL-

O Di profanum vulgus & horreo,
 Odit quod artes ingenuas, bonis
 Linguis quod abstergit decorem
 Commoda cumq; favore demit:
 Imponit autem splendida fordidis
 Et fraude partis nomina numulis,
 Famamq; virtutis decoræ
 Ducit opum cumulis minorem.

O corda mentis luce carentia,
 Quis suasor hujus stulticiæ fuit?
 Munus quis immortale donis
 Inferius voluit caducis?

Vos, mala captat qui fugientia,
 Vel dente tactis cui dapibus rigor
 Invasit, aut qui grana gemmæ
 Præposuit, docuere patres.

Quare parentes quod sequitur decus
 Vestros, manebit vos quoq; filios,
 Opprobrium & labes perennis
 Oblita stercoribusq; grana.

Gemmata cedent munera Palladis
 Contrà ministris, quæ neq; furibus
 Sunt apta, nec merguntur vndis,
 Nec domibus pereunt perustis.

Quid? tetra Parcæ stamina nesciunt,
 Nec cum sepultis antra necis petunt,
 Nec tumba quæ functum cadauer
 Contegit hæc quoq; nomen abdit.

Aeterna sed stat laus & honos viris
 Summi beatis esse quibus dedit

Cultus Dei splendensq; virtus
Cumq; bonis Charites camoenis.
Ergò , sodalis , Pegasidum chorus
A plebe inertis separat artium
Humanitatis te M A G I S T R V M ,
Teq; novis titulis coronat ,
Quibus moneris te nova munia
Subire, Phœbum ferre polo diem ,
Percepta quo reddas vicissim ,
Atq; rudes doceas Magister.
Seu forte technas quis logicas velit ,
Seu quem cupido per Physices trahat
Abstrusa rimantem vagari
Arua, petat studiumue honesti.
O digne tantis muneribus tuis
Lætare . laudes laudibus amplius
Expande , clarorumq; nomen
Adde tuum numero virorum.

Johannes Theupoltus. H.

ALIU D.

Ἄγτῃ ἔοι ἀρετῇ ἄρα τιμὴ ἐπαρκίη ἐστίν ,
Οἷν δ' εὐρὺ τύχης πλεόντος λάμπει ἀθαμβῆς ,
Μηδ' ἄρα ἱεμένη κενεῶν λαοῖο προβαίνην
Αἶνω , ἔτι λιλαιομένη ἀλλοτρῆς ἀλκῆς .
Τοῖς πάνπαν πλέτοις ὑψηνορέεσσα ἐοῖσι ,
Πήμασιν ἀσεμβῆς καὶ οἴτοις πάντεσιν , ἔργων
Οὔτι μετατρέπεται βροτέων τῶν , ἐδ' ἀλεγίζεις
Αὐτὰρ ἐκῆστ' ἀγαθῶς τιμὴ ἀεκέσῃ ὀπιθεῖ ,
Ἡὺ τε μὲν βροτέω αἰεὶ σκιὰ σώματι κέφῃ .
Καὶ σὺ κατ' αἴσαν νυῦ δέχσαι μεγαλοφρεπὲς εὖχος ,

B

Αξαι

Αξία τῆς ἀρετῆς, σπεδῶς τε ἀεθλα κομίζων,
Σήμερον ὅπι δέχη Σοφίης πεικαλέα τίτλα,
Σήματα τ' ἀνθρώπων βελῆ ἑδλῶν τε σόφων τε,
Πορφύρεος τε κάρη πῆλος σέο ἀμφικαλύπτει,
Καὶ καθαρῶ σίλης κοσμημένα δάκτυλα χρυσῶ.
Τόσα δ' ἔτη νόον εἶχες αἰεὶ ὅπι δόγμασι Μουσῶν
Ἡδυεπῶν καὶ ὀπίδητας κλισίησιν ὀτρυνῶς.
Αὐτῶν αἰχμητῆς ὡς ἄρειος ἔργα διώκων.
Μαινομένε, μάχεται ἴφ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν.
Ὡς σῶν νυκτὶ πόνων κτ' μαῖραν ἀεθλα λάβοιο,
Τῶν τ' φύσεως μουσῆρια πάντα μεταλλῶν.
Χαίρεις, τίπτε ἀνεμοὶ πνεύσων ἐν αἰθέρι λαμπρῶ,
Ταῖα τίη φρέσση, καὶ ὄθεν νέφη ὑδατόεντα,
Κ' ἑδλὸν σῆμ' ἀνέμοιο καὶ ὑετῶ ἔγγυς ἔοντος,
Ἰρις ἀνεγρομένη ἐξ ἐυρυπόροιο θαλάσσης,
Βροντή τε σεροπή τε καὶ αἰθαλόεις ὀκρεαυνός,
Τί ψυχρὰς νιφάδας τεύχε, λαμπρῶν τε πορείας
Οὐρανίας ἄστρον ἑδίης, κύκλος τε πλαητῶν.
Ἡ καὶ ἔπειτα θεῶ ἀγίη μέλεται τέιν ὀμφῆ,
Ἐλπομένεσ θνητῶσ οἷη σώζεσα ἅπαντας.

Νῦν ἔπειθ' διδαχαῖς πάσησι κεκασμένος ἐσθίς
Παντοίας τ' ἀρεταῖς: πλέκη ἔν τοι φοῖβος Ἀπόλλων
Ἰμερτὴν σεφάνλω, ὅπι καὶ κεφαλῆφι τίθησι,
Καὶ σῆσι παραπίδωσιν ἀεθλ' ὀπεικέ' ὀπάζει.
Χαίρει δ' ἀπασίη ἄρα πατρίδος ἔυχῆϊ σείο
Ταίη, Σαλαΐδεις Νύμφαι γηθῶσιν ἀπασαι
Χάρμασι, καὶ μεγάλῳ μορμύρεσ' ἔργα πάτρης,
Παρηασῶ ἀγίῳ καὶ ἐριζέμεναι ποθέουσι.
Καὶ γὰρ ἔχεν μέγα κούδιῳσι δαήμονας ἀνδρας.
Τένεκά τοι τῶ μῶ αἰεὶ πεφιλαμένε κῆρι
Χαίρω, ἐκ θυμῶ γηθήσας κύδει σείο,
Κ' εὐχομαι, ὡς εὐχος τῆτο θνητοῖσι βροτοῖσι
Χρᾶισμη, καὶ τῶν κεχαριτμένα καὶ φίλα ἔσθῃσ
Υψιμέδοντι θεῶ κ' αὐτῶ περὶ θήμονι κῆρι
Δουλέυης τότε δὴ νῦ διαμωρῆσ ἡματα πάντα
Αὐτός τοι τίτα δώσῃ ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.

Joannes Pontanus.

ALIUD.

CVM decima octava Iani lux candida fulget,
Quartaq; post Linum dicitur orta dies:
Terra tumet niuibus, glaciale frigore lympha
Horret, & immitis pigraq; venit hyems.
Non violas pueriq; legunt hilaresq; puellæ,
Fertilis, occultas occupat, herba vias.
Pieris ecce tamen tibi fert ERNESTE coronam
Contextam violis, purpureisq; rosis.
Dicens: qui baccis lauri contentus abibas,
Quas vbi nostra dabat vere tepente, manus.
Nunc age purpuream, Phœbo, donante, coronam
Accipe, Pierij cura salusq; chori:
Non sunt hoc nostri collecti tempore, flores
(Flores Flora suas iam quoq; nescit opes.)
Vnâ cum reliquis, numerosa æstate, sed istos
Collegi Musis, Pieridumq; patre.
Victura inde feres laudatæ nomina famæ,
Producetq; æuum Parca seuera tuum.

Sigismundus Mollerus

Varnrodensis.

ALIUD.

QVAE tibi vota dedi redimito tempora Lauro,
Gaudeo successus non habuisse malos.
Exitus accessit verbis, adduntur honoris
Præmia primitijs splendidiora magis.
Nam, qui, Musarum è castris, tibi primus ab ipsa
Arte dabatur honos, nil nisi Laurus erat.
Nunc, quia tractasti Phœbeas acrior artes,
Ingenua tibi honor maior ab arte venit.

B. 2.

Hinc.

Hinc decus ex auro digitos insigne coronat,
Atq; tuum vestit purpura rubra caput.
Illa, tuæ quæ sunt præconia maxima laudis,
Nomina designant clara Magisterij.
Quid iuuet, à teneris didicisse fidelius artes,
Atq; suas vires exseruisse, vides.
Non tibi, ni duros subiisses sæpè labores,
Splendida doctrinæ nunc data dona forent.
Non esses generi decus immortale, nec esset
Spectator laudis patria terra tuæ.
Gloria certa manet Musarum castra secutum,
Constat enim segnes laude carere viros.
O te felicem, rigidos superando labores,
Egregium tibi qui nomen ab arte facis.
Sic, quæ doctrinæ de te spes magna refulsit,
Et patriæ, atq; tuis, vera reperta fuit.
Maçte bonis animi, Phœbi retinere studeo
Dona, nec hæc reddi deteriora sine.
Quin potius, doctæ teneas cum Palladis artes,
Nitere ab ingenio clarior esse tuo:
Nitere, sectatusq; tui vestigia patris,
Impiger hunc spreto disce labore sequi.
Sic patriæ, generi, serisq; nepotibus addes
Et tibi, victurum post tua fata, decus.
Ergò, quò melior nunc fors mea verba sequatur,
Nuncupo pro titulis, vota secunda, tuis.

Johannes Rudiger
Salueldiensis.

F I N I S.